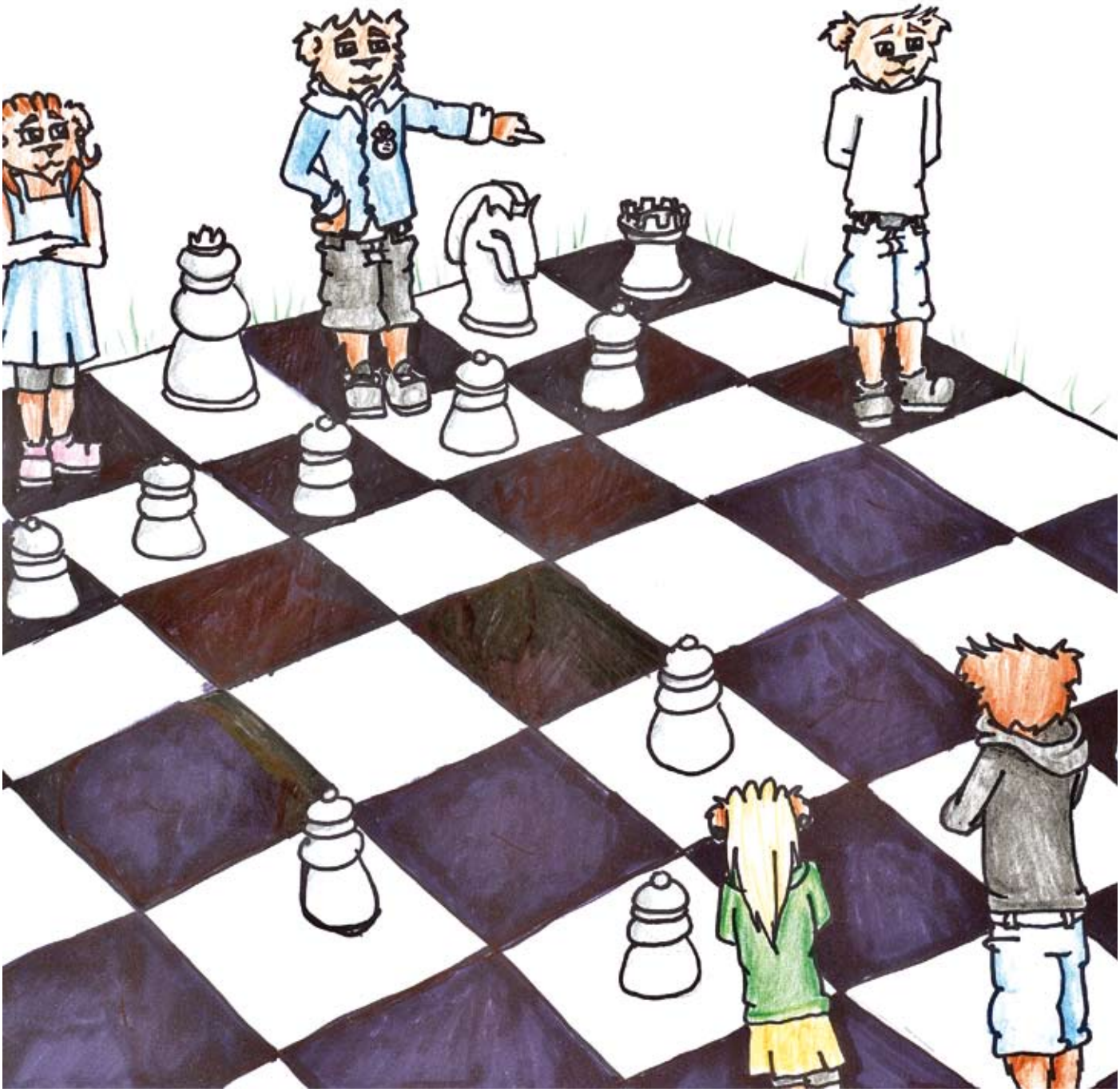
Bamse Polle

i 3. klasse

SSP

Ringkøbing-Skjern Kommune

www.ssprksk.dk

Bamse Polle Projekt v. Anne-Marie Meller, Ringkøbing-Skjern Kommune

Personer

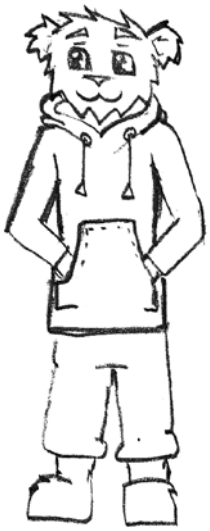
Polle

Noller

Sigurd

Søren

Lasse

Maren

Snella

Lise

Hanne

Projektet Bamse Polle bygger på ideer til den kriminalpræventive undervisning for 0. - 3. klasse og er støttet af Det kriminalpræventive Råd, Nordeafonden, Ringkøbing samt Odd Fellow Logen, Ringkøbing
Idé: Børge Sørensen & Anne-Marie Meller
Tekst: Anne-Marie Meller
Tegninger: Matilde Vinther
Layout: Anne-Marie Meller
1. udgave 2009

Polles klasse får en indbydelse

Hanne kom ind i klassen med nogle hæfter i hånden. ”Hvad er det,” spurgte Polle straks. ”Find jeres pladser, så skal jeg nok fortælle jer det,” var Hannes svar. Polle, Maren, Sigurd, Noller og alle de andre fandt hurtigt deres pladser.

Hanne kiggede forventningsfulde ud på dem. ”Nu skal I bare høre”, sagde hun. ”Her i kommunen har vi en pædagogisk SSP-koordinator, og hun har sendt os disse hæfter samt en indbydelse til at deltage i et projekt.” ”Hvad er SSP og hvad er et projekt?” afbrød Lasse hende. ”SSP står for samarbejdet mellem skole, socialrådgiverne og politiet. Et projekt er et større arbejde, som vi skal arbejde med i en længere periode, men lad mig nu lige tale færdig. Jeg skal nok senere fortælle mere om SSP,” fortsatte Hanne. ”Projektet skal handle om at være en god kammerat, og vi kan tegne, skrive, digte, ja, lige hvad vi har lyst til. Når vi er færdige med vores ting, skal vi sørge for at sende det til hende. Er der nogen af jer, der er gode til at bruge computeren?” Straks var der en skov af fingre. ”Så tror jeg ikke, det bliver et problem,” sagde hun. ”Se hæfterne og indbydelsen er sendt til alle tredje klasser her i kommunen, og alle de klasser, der deltager, får lagt deres projekter op på en hjemmeside. Den hedder www.bamsepolle.dk. Skal vi prøve at være med i det projekt?” Vi får en hel masse ideer, når vi har arbejdet med dette hæfte. Det hedder forresten “Bamse Polle går i 3. klasse”. I kender det måske fra sidste år.

”Jeg gider ikke rigtig være med,” sagde Noller straks. ”Jeg er så træt af computere. De virker aldrig, som de skal.” ”Jeg vil gerne være med, og jeg kan godt finde ud af at bruge en computer. Jeg elsker at tage billeder, og så lægger jeg dem op på nettet, så resten af familien kan se dem der,” svarede Søren. ”Jeg vil også gerne. Jeg synes, det er spændende at finde ud af, hvad en god

kammerat er," svarede Maren, og Polle nikkede. Inden længe var der en skov af fingre og elever, der råbte i munden på hinanden. De ville alle gerne være med.
Da der var blevet nogenlunde ro igen, rakte Polle hånden op. "Du lovede at fortælle os mere om, hvad SSP står for." "Det skal jeg nok," fortsatte Hanne. "SSP står, som jeg sagde, for samarbejde mellem skole, socialrådgivere og politi. De tre mødes en gang om måneden og taler om bekymringer. Bekymringer er ikke, at I ikke har lavet jeres lektier, det skal vi her på skolen nok tage os af, men det kan være én, der pjækker, én, der møder træt op hver dag i skolen, én man møder nede i byen sent om aftenen, når I burde ligge derhjemme og sove og så videre." Lasse afbrød: "Taler de også om dem, der går med kniv. Jeg kender 3, der …" Hanne afbrød: Ja, ja, det er godt med dig. Heldigvis er der ikke så mange unge her, der går med knive, men de snakker også om de unge, der laver hærværk, bruger stoffer eller drikker meget." "Hvad gør politiet så?" spurgte Sigurd. "De lytter, og så kan det være, at det er dem, der går ud og taler med den unge." "Kommer man så i fængsel?" spurgte Søren. "Nej," svarede Hanne. "Det er det, der er så godt ved SSP. Her taler man om bekymringer, inden det bliver til en politisag, og når det er et barn eller en ung, der er bekymrende, så handler man. Politiet kan godt tale med den unge, men det kan også være, at socialrådgiveren skal hjælpe vedkommende hjemmefra, så den unge for eksempel kommer på efterskole. Hvis det ikke er det, den unge vil, så kan det være, at vi her på skolen kan hjælpe ved at tilbyde lektiehjælp, snak med en lærer efter skoletid. Ja, det er lidt svært at sige, hvad det helt nøjagtigt er, der sker for den unge, men i hvert fald får de en god hjælp. Det kan også være, at det er nok at tale med en af de 3 SSP-medarbejdere, der er her i kommunen, Claus, Paw eller Klaus. Måske kender I en af dem?" Igen kom der en skov af fingre. "Jeg mødte Paw i går," sagde Lasse. Han kom lige forbi, der hvor jeg bor. Han skulle vist snakke med Kenneth henne hos dem i nr. 7."

"Ja, ja, men nu må vi vist hellere komme videre. Jeg skriver tilbage til Anne-Marie, at vi gerne vil være med. Vi snakker mere om dette i næste uge."

Hvad er en god kammerat?

Hvad tror du, at SSP laver?

Skriv, tegn eller et digt om det at være en god kammerat.

Polle er en god kammerat

Bamse Polle glædede sig. Hele klassen skulle i disse dage deltage i et projekt for alle 3. klasser i hele kommunen. De skulle fortælle om, hvad en god kammerat er. I klassen havde de lavet en lille konkurrence om, hvem der var månedens gode kammerat. Det ville Polle gerne være. Han havde aldrig prøvet, der var altid en, der havde gjort lidt mere end ham, men nu skulle det være. Han ville være den bedste, og så skulle de tage et stort billede af ham og sætte midt på det maleri, de var blevet enige om, de ville lave.

Polle gik ind i klassen og sagde højt: ”Godmorgen”. Der var ingen, der svarede ham. Han prøvede igen, men stadigvæk intet svar. ”Hvorfor vil I ikke sige godmorgen?” spurgte han Maren, som stod nærmest. ”Har du ikke hørt det?” spurgte hun. ”Hørt hvad,” fortsatte Polle. ”Noller er blevet syg. Han har fået konstateret kræft i sit blod, og nu skal han være på sygehuset i mange dage og mange nætter.” ”Det kan ikke passe,” svarede Polle. ”Jeg legede med ham i fredags, og da var der ikke noget i vejen. Vi må da gøre noget, skal vi ikke tage ind og besøge ham?” Maren rystede på hovedet. ”Han må ikke få besøg af os alle sammen, og der er ingen af os, der tør gå ind på sygehuset.” ”Det tør jeg,” svarede Polle. ”Min mor arbejder på et sygehus, så jeg er vant til at komme der. Hun vil sikkert gerne tage mig med derind. Jeg synes, vi skal købe en god gave til Noller, som jeg kan tage med, og så kan vi lave en hel masse tegninger til ham.” ”Det lyder som en rigtig god ide, Polle,” hørte han Hanne sige, ”men find nu lige jeres pladser, så skal jeg fortælle jer lidt mere om, hvordan Noller har det.”

Hurtigt fandt de alle deres pladser og Hanne fortalte, at Noller havde følt sig meget træt i en periode. Polle nikkede og indskød: ”Det har jeg bemærket. Han gad ikke rigtig lege med mig de sidste 14 dage, og det har jeg været meget ked af. Jeg har endda skældt ham ud.” Hanne trøstede Polle og fortsatte: ”Nollers mor var til sidst gået til læge med ham. Han havde taget nogle blodprøver på ham, og så blev han indlagt i går. Nu skal der tages nogle flere prøver, og inden længe vil han og vi andre vide, hvad der videre skal ske. Jeg

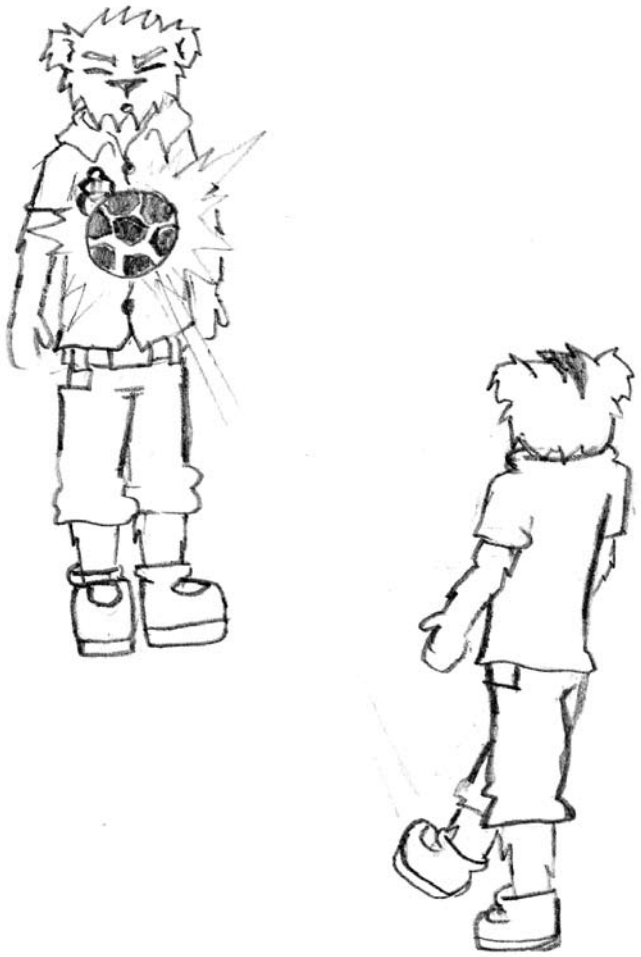
tror, vi skal have besøg af sundhedsplejersken, hun kan sikkert fortælle os meget mere om leukæmi, som det kaldes, det de regner med, at Noller fejler." "Skal vi ikke give ham en gave?" spurgte Polle. "Jeg vil gerne købe noget til ham og gå op på sygehuset med det." "Det er en rigtig god ide, Polle," sagde Hanne straks. Hvis I hver kommer med 20 kr., så tror jeg, vi kan finde et godt spil til Noller. Jeg køber det i dag, og så kan du gå derop i morgen, Polle." Det ville Polle gerne. Han gik resten af dagen og smilede, mens han tænkte på, hvad han skulle sige til Noller.

Da han kom hjem fra skole, satte han sig straks hen til sin computer og gik ind på www.cancer.dk, hvor han fandt alle de oplysninger, han kunne om leukæmi.
Den næste dag fik han gaven af Hanne, og så gik han sammen med sin mor op på sygehuset, hvor de talte længe med Noller. De blev enige om, at Polle hver dag skulle besøge ham og fortælle ham om, hvad der foregik i klassen.

Den næste dag i klassen fortalte Polle lidt om sit besøg hos Noller. Derefter vendte han sig mod Hanne og spurgte, om de ikke snart skulle i gang med deres projekt. Hun vidste ikke rigtigt, om hun kunne overkomme det, men Polle fortalte, at det ville glæde Noller, hvis han kunne ligge på sygehuset og følge lidt med i, hvad de foretog sig klassen. Han havde lovet Noller, at de hver dag ville lægge deres ideer på deres elevintra, så kunne Noller ligge på sygehuset og følge med. "Og så kan Noller og jeg skrive lidt mere, når jeg besøger ham." "Du er sandelig en god kammerat," sagde Hanne smilende. Maren rakte hånden op: "Skal vi ikke lave en tegning, hvor Polle besøger Noller på sygehuset og sætte den i midten af vores projekt?" Hanne og de andre i klassen syntes, det var en god ide, og Polle, han strålede som en sol.

Tegn selv et billede af Polle, der besøger Noller.

Polle er ked af det

Det var morgen hjemme hos Polle. Polles mor måtte kalde på ham mange gange. Polle havde slet ikke lyst til at komme i skole. Han vidste, at det ville blive en træls dag, fordi Lasse, Søren og Sigurd og alle de andre drenge ville mobbe ham. Han turde ikke fortælle sin mor, hvorfor han ikke ville i skole, så han sagde bare, at han havde ondt i maven. Hun troede ikke på ham, så han måtte af sted i skole.

I den første time gik det rigtig godt. De havde matematik, og det var et af Polles bedste fag. I frikvarteret løb Polle rundt og legede alene. Det varede ikke så længe, før Lasse og Sigurd kom hen til ham. Lasse kastede en bold i maven på ham, imens han råbte: Mon bolden forsvinder ind i den tykke bamse?" og så lo han højt, inden Sigurd også prøvede. Begge drengene gik højtråbende derfra, mens Polle ømmede sig. Han var lige ved at græde, da Snella og Maren kom hen til ham. "Nu skal du ikke finde dig i det mere, Polle," sagde Snella. "Nu går vi ind til Hanne og fortæller hende, hvad de gør ved dig." "Kom," sagde Maren. "Jeg går med."

Sammen gik de 4 hen til lærerværelset. Her ventede de på Hanne. Da hun kom ud fra lærerværelset, fortalte de, hvad der var sket. Hun gik straks hen i klassen for at tale med drengene.

Beskriv Polle med egne ord.

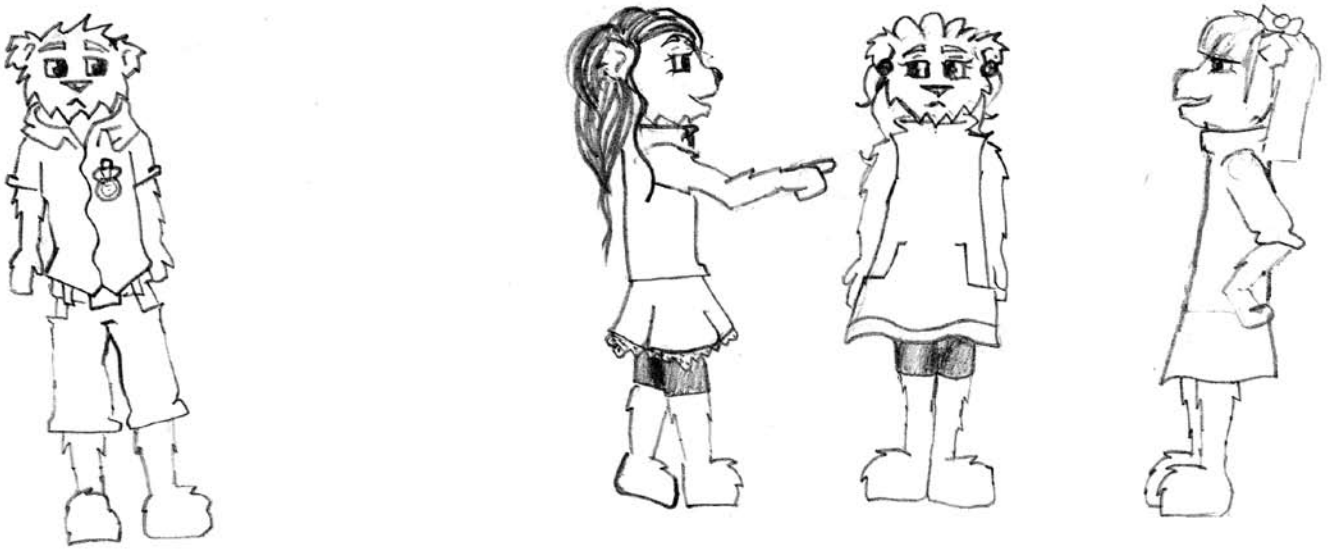
Fortæl, hvad du selv ville gøre, hvis du var Polle.

Fortæl, hvad du ville gøre, hvis du var læreren.

Find 5 navneord i teksten.

Find 5 udsagnsord i teksten.

Polle tager affære

Polle kunne med det samme, han kom ind i klassen, mærke, at der var et eller andet galt. Pigerne stod i et par små grupper og talte sammen. Talte er måske et stort ord at bruge. De var i gang med at skændes og drille hinanden. ”Du er alt for fed”, hørte han en af pigerne sige. ”Skal du ikke tabe et par kilo”, var der en anden, der sagde. Polle kunne se, at den, det hele var møntet på, så ked ud af det. ”Jeg er ikke for tyk”, prøvede Maren at forsvare sig, men de andre lo bare. ”Jeg var på vægten i morges og endda også i går”.

Polle gik hen til hen Maren og slog armene om hende. ”Du skal ikke være ked af det,” sagde han. ”Du er flot, som du er.” ”Det er sødt af dig at sige det,” svarede Maren, ”men jeg er for tyk.” ”Nej, du er ej,” fortsatte Polle. ”Er det ikke korrekt, Sigurd. Maren er ikke spor tyk. Det er bare noget, de dumme piger siger.” Polle ventede slet ikke på, at Sigurd skulle svare, han var vred.

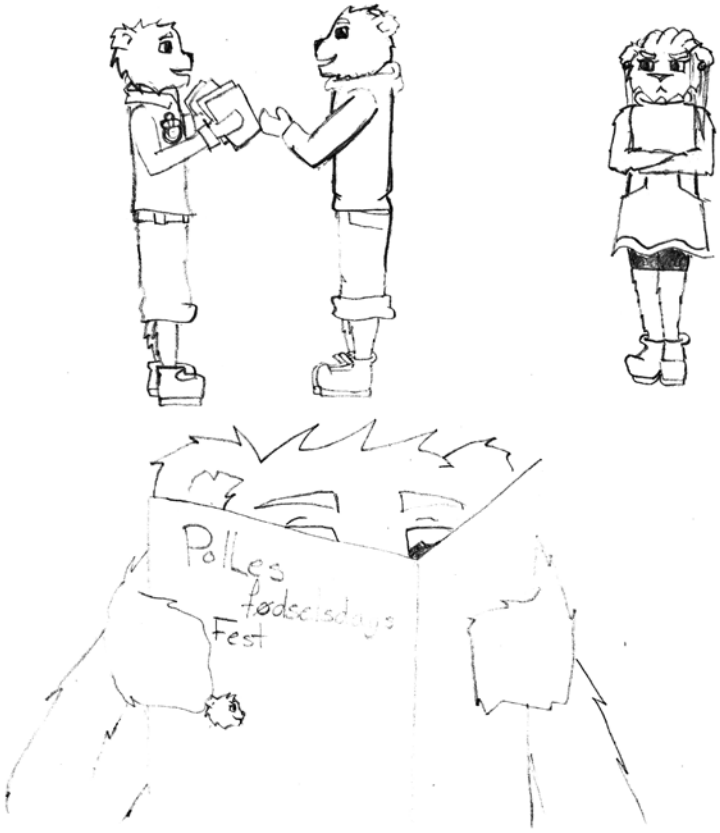
Han gik hen til de andre piger. ”Hvad har I gang i? Hvorfor er I altid på nakken af Maren? Hvad har hun gjort jer”. Polle næsten spyttede i vrede. ”Jeg siger det til Hanne”, sagde han. ”Så må hun tage sig af det”.

Pigerne kiggede forundret på Polle. De kunne ikke rigtig forstå, hvorfor han blev så vred. De havde jo bare villet drille Maren lidt. De mente faktisk ikke noget med det. De kunne godt lide Maren. Hun var altid så sød, og de mente også, at hun kunne tåle, at de drillede hende lidt.

Skriv en fortsættelse på historien.

Polle har fødselsdag

Polles fødselsdag nærmede sig. Hans mor sagde, at han kun måtte invitere 5 af sine bedste kammerater. Det var Polle ikke særlig glad for, for han ville gerne have alle drengene i klassen med, og de var 7 i alt. Derfor var der én dreng, han ikke kunnne invitere. Polles mor sagde, at hun ikke havde plads til flere, og at hun ville slet ikke diskutere det. Polle anede slet ikke, hvad han skulle gøre. Han ville ikke snyde den ene af drengene. Han talte med Maren om det. Hun syntes, han skulle nøjes med at invitere Sigurd, Noller, Snella, Lisa og hende, så ville det jo passe. Men det var Polle ikke tilfreds med. Han besluttede sig for at invitere alle drengene, så måtte hans mor leve med, at der kom en til.

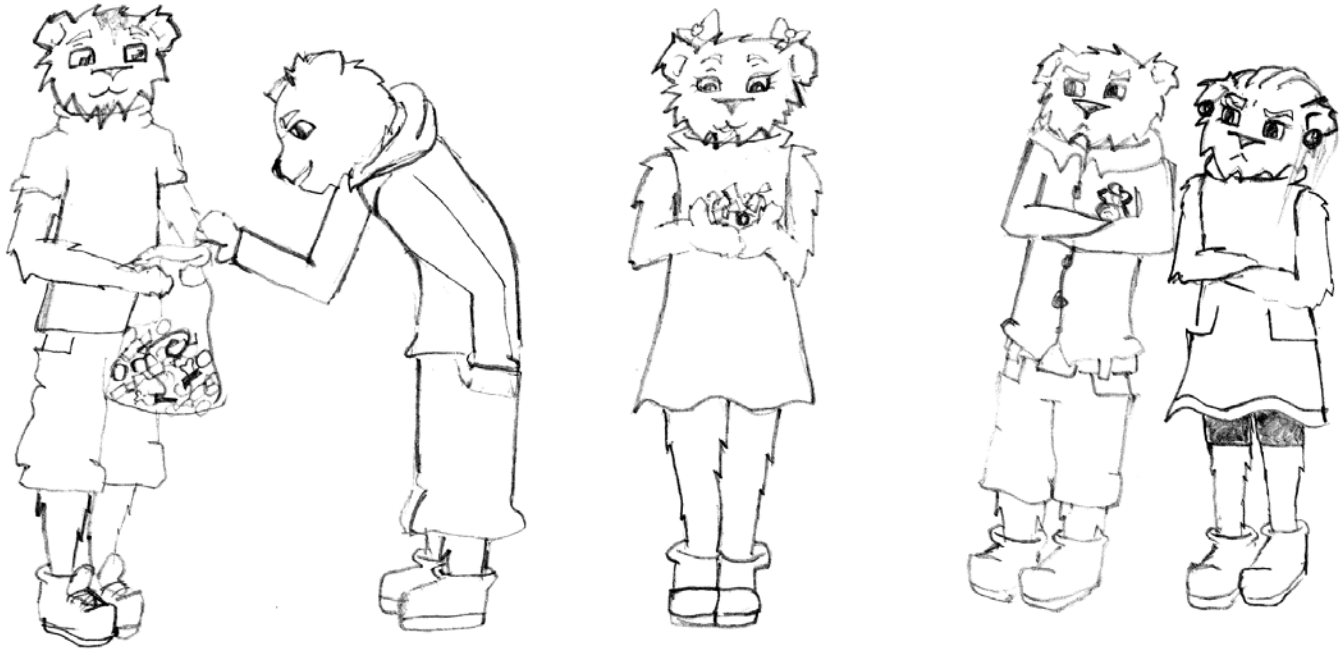
Polle skrev indbydelserne uden at hans mor så det, og så skyndte han sig at aflevere dem i klassen, inden læreren også så dem. Han ville ikke have, at nogen skulle blande sig. Maren kunne ikke lade være med at tale om det. Hun råbte højt, at Polle har snydt, men Polle benægtede. Han skyndte sig at sige, at hans mor havde ombestemt sig, og at han godt måtte have alle drengene med. Det troede Maren ikke på, for hun kendte godt Polles mor. Hun sagde til Polle, at hun ville snakke med hans mor og fortælle hende, hvad Polle havde tænkt sig at gøre. Polle blev vred på hende og slog hende hårdt over benet. Maren begyndte at græde, og Hanne kom løbende for at spørge, hvad der var galt. Både Maren og Polle forsøgte i munden på hinanden at fortælle hende det, men hun stoppede dem. ”Polle sig undskyld til Maren. Du må ikke slå, så er det ligegyldigt, hvad Maren siger. Og Maren, du skal ikke blande dig i, hvad Polle vil gøre. Det er en sag mellem Polle og hans mor.”

Polle fik sagt undskyld til Maren. Da fødselsdagen nærmede sig, viste det sig, at Polles mor også havde fundet ud af, at hun havde sagt til Polle, at han ikke måtte have alle drengene med. Det blev hun lidt flov over, så hun bad ham straks invitere alle drengene. Hun blev meget stolt af ham, da hun fandt ud af, at han allerede havde inviteret dem alle.

Fortæl om en af dine fødselsdage.

Tegn en lille tegning til historien.

Polle vil ikke være med

Sigurd kom i skole og var meget stolt. Han havde fundet 50 kr. på gaden, og for dem havde han købt slik. Han delte ud til dem alle, men Polle ville ikke have noget, da han hørte, hvordan Sigurd havde fundet pengene. ”Det er sikkert en ældre dame, der har tabt dem,” sagde han. ”Du skulle være gået til politiet med dem.”

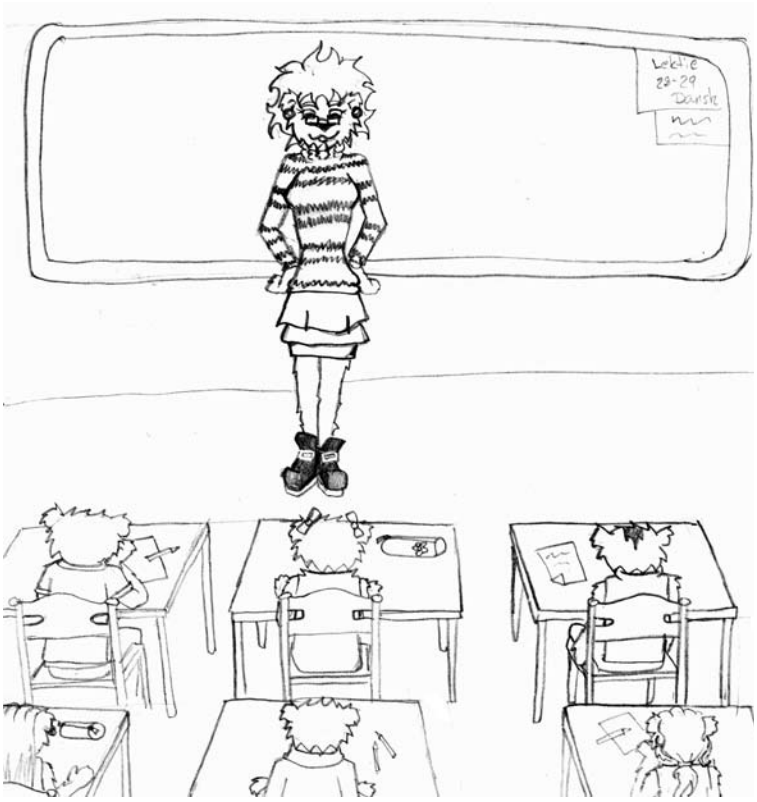
Sigurd syntes, at Polle var helt fjollet. ”Hvis du ikke vil smage, må du også selv om det,” sagde han. ”Jeg har i hvert fald ikke gjort noget forkert. Man kan da bare lade være med at gå og smide om sig med penge.”

Maren, som var kommet hen og havde overhørt den sidste del af Sigurd og Polles samtale, blandede sig. ”Det kan du ikke være bekendt, Sigurd. Tænk, hvis det var din bedstemor, der havde tabt pengene, ville du så ikke være glad for, at der var en eller anden, der afleverede dem til politiet?” Sigurd svarede vredt: ”Hvordan søren skal politiet finde den, der har tabt pengene. Jeg er sikker på, at pengene bare vil gå i politiets egen kasse, og så kan jeg lige så godt købe slik for dem.” ”Du er skør.” fortsatte Maren. “Du tror da ikke politiet bare beholder pengene selv. Ved du for resten, at vi skal have besøg af en betjent i morgen, så kan du selv spørge ham.” ”Du nævner det ikke med et ord, hverken for Hanne eller betjenten, så skal jeg komme efter dig,” snerrede Sigurd. Maren rystede på hovedet. ”Det får vi at se,” svarede hun.

Skriv en fortsættelse på historien, enten hvor Sigurds forældre er med i – en samtale mellem politiet og Sigurd – hvad der vil ske i løbet af den næste time, hvor klassen har Hanne.

Polle og de andre får besøg

Polle var meget spændt. Det var ikke kun Noller, der skulle komme på besøg i klassen, den dag. De skulle også have besøg af en socialrådgiver. Polle anede slet ikke, hvad en socialrådgiver lavede, men han syntes, det lød sjovt. At hun måtte være en, der kunne fortælle og rådgive ham og de andre i klassen om, hvordan de skulle opføre sig over for hinanden, var han slet ikke i tvivl om. Han skulle nok stille hende mange spørgsmål om, hvordan man skulle klare de børn, der gik og talte om de andre bag hinandens rygge. Jo, jo han var ikke i tvivl. Det ville blive en meget spændende dag. I første time skulle socialrådgiveren komme, og i den anden time skulle Noller komme og være med. Polle glædede sig meget til at gå ud i skolegården sammen med Noller og vise ham alt det nye lige fra hinkeruder til skakspil. Måske kunne de nå at spille et parti skak, inden Noller skulle hjem igen.

Polle gik glad ind i klassen. Han satte sig straks på sin plads, og da Hanne kom ind i klassen sammen med socialrådgiveren, sad de alle sammen og ventede meget spændt.

Socialrådgiveren kom ind og præsenterede sig som Mette, og at hun kom fra Børne- og familieafdelingen. Hun fortalte længe om sit job, og Polle blev meget interesseret. Nu var han ikke længere sikker på, om han skulle være politibetjent, sundhedsplejerske eller socialrådgiver.

Polle spurgte, om hun kunne give dem nogle gode råd til, hvad man skal gøre for at være en god kammerat. Mette svarede, at man for det første skulle snakke pænt til hinanden. For det andet kom det sikkert mange gange an på, hvordan man havde det på hjemmefronten, om man kunne være en god kammerat.

Da Mette gik, gav hun Polle og alle de andre en seddel med hendes navn og hendes e-mailadresse på, så kunne de altid få fat i hende, hvis de gerne ville have hjælp til et eller andet.

I frikvarteret efter den anden time tog Polle Noller i hånden, og sammen gik de ud for at se på hinkeruderne. Noller havde ikke lyst til at prøve dem, så de blev begge stående og så på, at alle de andre i klassen hinkede. Noller var glad for, at Polle ville stå sammen med ham.

Hvad arbejder en socialrådgiver med?

Hvad gør du selv for at være en god kammerat?

Dan så mange ord, som muligt af ordet socialrådgivningskontor (f. eks. år, lag).

Polle møder en betjent

Polle, Noller, Maren og Snella skulle cykle sammen med de andre i klassen. De havde i klassen talt meget om færdsel, og nu var det tid til at vise, at de kunne cykle pænt.

Hanne havde fået en betjent til at hjælpe sig. Sammen havde de fået sat en bane op i skolegården, som alle eleverne skulle igennem. Polle startede som nummer to. Han klarede sig næsten igennem banen, men da han til sidst skulle slå et meget skarpt sving for at komme uden om den sidste forhindring, væltede han. Betjenten kom løbende og hjalp ham op. Det blev han meget glad for.

Noller som nu havde fået det meget bedre, skulle også forsøge at klare banen. Det gik rigtig godt for ham. Han tog den med ro og kom igennem uden at vælte. Det var han meget stolt over. Maren og Snella klarede det også uden at vælte. De drillede Polle, og det blev han meget ked af. Han kunne stadigvæk ikke glemme den periode, hvor han blev mobbet, så han gav sig til at snøfte. Betjenten opdagede det, og han gik hen og snakkede med Polle. Polle fortalte, hvordan han havde haft det i klassen i en lang periode, men at det var blevet meget bedre, efter at Noller var blevet syg. Der havde han taget sig af Noller, men nu var det, som om de alle havde glemt, hvordan de skulle opføre sig over for hinanden. Betjenten lovede at snakke med Hanne om det. Polle gik glad ind i klassen. Her var der tegnet en flot tegning på tavlen af Polle, da han væltede. Polle blev igen ked af det, men han forsøgte at skjule det. Betjenten, som også kom med ind i klassen, så straks, at det var Polle, de havde tegnet på tavlen. Han spurgte, om de virkelig syntes, det var så sjovt, at Polle var væltet. Det blev der slet ikke svaret på, så han fortsatte med at snakke om, hvad der kan gøre en ked af det, og hvad der kan gøre en glad. Polle kiggede over på Noller, og han smilede til ham.

Da det ringede ud til frikvarter, gik Noller over for at gå ud sammen med Polle. De satte sig ned og snakkede lidt om, hvordan Polle havde det.

Fortæl historien set med Polles øjne.

Hvad kan gøre dig glad?

Hvad kan gøre dig ked af det?

Polle og klassens tid

Det var fredag, og de skulle have "klassens tid". Polle glædede sig. Han havde kage med til alle de andre. Det gik på skift i klassen, og i dag var det Polles tur. Han havde hjulpet sin mor med at bage en chokoladekage. Det var det bedste, han selv vidste.

Han kom ind i klassen samtidig med Hanne. Hun bad ham om at vente med at dele kagen ud, for de skulle først prøve noget nyt. Hun bad dem rejse sig og gå ud på gulvet bagest i klassen, hvor der var et stort frit stykke gulv. Så gik hun rundt og delte et stykke papir ud til dem alle. Hun bad om ro og sagde derefter: "I har nu fået en seddel med et spørgsmål på. Når jeg siger til, må I finde én, som I stiller spørgsmålet til. Den anden skal derefter stille sit spørgsmål. Når I har bevaret begge spørgsmål, bytter I sedler og finder derefter en anden at stille det nye spørgsmål til. Sådan fortsætter I, til jeg siger stop. I må ikke råbe, men skal tale meget stille. Er der spørgsmål?"

Da der ikke var nogle spørgsmål, sagde Hanne: "Vær så god, nu må I begynde." Polle fandt hurtigt hen til Maren og stillede hende sit spørgsmål: "Giver du et knus?" Maren blev lidt forundret, men da han stillede det på ny, blev hun enig med sig selv om at gøre, som han sagde. Derefter stillede hun sit spørgsmål: " Nævn tre gode ting ved vores skole." Polle tænkte sig om et øjeblik, inden han svarede. Da han havde svaret, byttede de spørgsmål. Maren gik videre til Sigurd, og det var Polle ikke helt så begejstret for. Det var kun ham, der havde lov til at få og give Maren et knus, mente han. Han skulle lige til at protestere, da Maren kiggede smilende på ham. Han valgte så at stille sit nye spørgsmål til Lise. Sådan fortsatte han og alle de andre, indtil Hanne sagde: "Nu er det tid til at spise kage. Læg jeres sedler her op på katederet. Polle du må gerne dele ud. Når I har spist, kan vi lige nå at få en lille snak om, hvad I synes om at stille sådanne spørgsmål til hinanden.

Hvad laver I i klassens tid?

Hvad kunne du tænke dig, I skulle lave i klassens tid?

Tegn noget af det, du gerne vil lave i klassens tid?

Polle tager på politistationen

Polle var på vej hjem fra skole, da han så, der lå et kørekort og et sygesikringsbevis på vejen samt 200 kr. Han standsede og samlede det hele op. Han kunne se, at det var en ældre dame, der ejede kørekortet. Polle tænkte på, hvad han nu skulle gøre.
Så kom han i tanker om det, han havde sagt til Sigurd, da han havde fundet 50 kr. på gaden. Han skulle gå til politiet. Som tænkt, så gjort.

Polle gik straks op på politistationen og bad om at komme til at snakke med en betjent. Han blev vist ind til vagthavende. Han spurgte ham, hvad han hed. Polle svarede, at han hed Polle. ”Ja,” sagde betjenten, ”du hedder vel lidt mere?” ”Joh,” svarede Polle. ”Jeg hedder Bamse Polle.” ”Hvor bor du henne”, spurgte betjenten videre. ”Jeg bor Kongevejen 14,” svarede Polle uden tøven. Hvor fandt du tingene henne?” fortsatte betjenten. Nu var Polle ved at synes, det kunne være nok, så han svarede: ”På gaden.” ”Det var fint, men kan du fortælle, hvor på gaden?” ”På fortovet,” svarede Polle med et lille smil. Betjentens tålmodighed var heldigvis stor, så han fortsatte med at spørge Polle: ”På hvilket fortov – kan du fortælle, hvad gaden hedder, eller kan du vise mig det?” ”Jeg tror gerne, jeg vil vise dig det, for jeg kan ikke huske, hvad gaden hedder, og jeg så ikke noget gadeskilt.” Betjenten kaldte straks på en kvindelig betjent og spurgte, om hun ville gå en tur sammen med Polle. Det ville hun gerne. Meget stolt gik Polle sammen med betjenten ud på gaden. Da de havde gået lidt, pegede han. ”Det var her, jeg fandt kørekortet, der lå sygesikringsbeviset, og der lå pengene. Men hov, hvad er det? Her ligger jo også en taske, den så jeg ikke før.” Betjenten smilede og samlede tasken op. ”Det var rigtig flot, sagde hun. Jeg tror, den gamle dame bliver glad, når hun både får sin taske, sit kørekort og sit sygesikringsbevis og lidt penge tilbage. Tak skal du have. Kan du selv finde hjem herfra? Du skal nok høre fra os, når vi har fundet damen. Du skal jo have en lille findeløn.”

Polle gik glad hjem, og så snart han havde smidt sin skoletaske i gangen, løb han hurtigt over til Maren for at fortælle hende, hvad han havde oplevet. Han var meget stolt af sig selv. ”Og tænk, hvad jeg nu får som belønning,” sagde han. ”Jeg tror, jeg vil købe mig en lille politibil for pengene.” ”Ja, ja, vent nu lige med at bruge pengene, til du har fået dem.” ”Det skal jeg nok, men betjenten sagde, at jeg nok skulle høre fra dem igen.”

Fortæl om en gang du har fundet noget på vejen.

Find 5 navneord.

Find 5 udsagnsord.

Polle og klassens tid igen

Polle var meget spændt. Han snakkede både med Sigurd, Maren og Snella i frikvarteret. De talte længe, om de skulle lave det samme som sidst, når de nu skulle have "klassens tid" igen. Maren syntes, det ville være hyggeligt. "Jeg håber, jeg får den med at give en anden et knus," sagde hun. "Så vil jeg i hvert fald ikke give dig et, Polle, " sagde hun drillende og gav ham et. "For du har jo allerede fået et." Polle smilede, men sagde ikke noget. Sigurd sagde, at han ikke gad gå rundt i klassen og snakke med de andre.Han ville hellere spille spil på computeren. De blev stående, indtil det ringede ind.

De kom ind i klassen samtidig med Hanne. Hun fortalte dem igen, at de skulle rejse sig og gå ned i den anden ende af klassen. "Tag lige en blyant med. Denne gang får I en seddel med en del udsagn på. I skal finde en i klassen, som svarer til det udsagn. Polle, kom her hen." Polle gik undrende hen til Hanne. "Er du en god kammerat?" spurgte hun. Polle nikkede. "Fint," fortsatte hun. "Så må du skrive dit navn her på sedlen." Hun pegede på det sted, hvor der stod: "Du er en god kammerat." Polle strålede. "Forstod I alle, hvad det er, I skal gøre?" spurgte Hanne. De nikkede. Hanne sagde: "Vær så god, så må I gå i gang med at spørge de andre. Vi stopper, når der er en af jer, der har fået alle 15 underskrifter og husk de skal alle sammen være forskellige. Ingen må skrive under på den samme seddel to gange.

Polle skyndte sig over til Maren. "Er du en god kammerat?" spurgte han. Maren nikkede og gav ham en underskrift. "Vil du også have en for det samme?" Det ville Maren gerne, og så gik de begge videre for at få andres underskrifter. Da der var gået 10 minutter, manglede Polle bare en underskrift. Han skulle lige til at gå over til Lasse, da han hørte Hannes stemme. "Så kan I godt finde på plads. Maren vil du dele kagen ud?" Det ville Maren gerne. Inden længe sad de alle sammen og spiste Marens gode kage. Hanne spurgte, om det havde været svært at finde nogen, der kunne skrive under. Lasse svarede, at han havde haft lidt svært ved at finde noget, han kunne skrive under på. Polle rakte hånden op. "Jeg ville have dig til at skrive under på, at du er en, der støjer meget i timerne, og som jeg gerne vil have er mere stille." Lasse så lidt flov ud, mens resten af klassen grinede. Så nåede de ikke at sige mere, inden det ringede ud. "Vi taler mere om dette senere," råbte Hanne ud over klassen, som nu snakkende og fortsat grinende var på vej ud til frikvarter.

Hvad er du god til?

Hvad vil du gerne være bedre til?

Hvem vil du få til at hjælpe dig, så du evt. kan blive bedre?

Polle snakker med de andre i gruppen

Hanne kom ind i klassen. ”I dag skal I arbejde i grupper. Jeg har bestemt, hvem I skal være sammen med.” ”Øv,” tænkte Polle med det samme. ”Jeg gider ikke være sammen med Søren, Bosse og Elias, de fjoller bare. Bare jeg kommer sammen med Lisa, Lise eller Mette, så går det nok.” Hanne nævnte grupperne, og Polle var tilfreds, da han kom i gruppe med Søren, Mette og Maren. ”Det skal nok gå alt sammen,” tænkte han. Han kunne se på Maren, at hun var tilfreds med at komme i gruppe med ham, da hun sendte ham et stort smil.

”Nu skal I høre godt efter,” sagde Hanne. ”Kan I huske forleden dag, da I skulle gå rundt og hilse på hinanden og derefter stille hinanden nogle spørgsmål. Det er noget i den retning, vi skal arbejde med i dag. I får en række spørgsmål, som I skal skiftes til at læse op i gruppen. Den, der trækker spørgsmålet, svarer selv først på spørgsmålet, og det er ikke nok at svare ja eller nej. Derefter er det de andres tur. Den yngste i gruppen starter. Har alle forstået?” Polle så, at der var andre end ham, der nikkede.

Hanne gik rundt til grupperne og lagde en bunke med bagsiden op ad. ”Når jeg siger nu, må I starte,” sagde hun stille. ”Og husk lige, at I ikke må råbe, men tale stille, så det kun er jer i gruppen, der hører, hvad I taler om. Senere skal I nok få lov til at fortælle de andre om, hvad I er nået frem til.”

Da Hanne havde fået udleveret til alle grupperne, sagde hun: ”Vær så god at starte.” Søren, der var den yngste, tog det første spørgsmål: ”Fungerer vores klasse, som du gerne vil have, den gør?” ”Nej,” sagde Søren med det samme. ”Jeg synes ikke, vi alle er stille nok i timerne.” ”Det kan vi vist hurtigt blive enige om,” svarede Maren. ”Hvad kan vi så gøre ved det?” spurgte Polle. ”Det skal vi ikke svare på nu, måske kommer der et spørgsmål om det senere,” svarede Maren. ”Tager du det næste spørgsmål, Mette?”

Mette læste det næste spørgsmål op: ”Hvad kan vi selv gøre, for at vi får det bedre i klassen?” Mette tænkte sig længe om, før hun svarede: ”Ja, vi kan jo tie stille til det bliver vores tur til at sige noget.” Polle fortsatte: ”Lave vores lektier, tie stille i timerne og ellers høre efter hvad læreren siger, er det ikke det svar, Hanne helst vil have?” ”Jo,” svarede Maren tøvende, men er der ikke noget andet, vi kan gøre?”

Skriv om, hvordan du synes, I kan få det bedre i din klasse.

Maren er ked af det

Maren kom i skole og så meget ked ud af det. Polle gik hen til hende. Hun ville ikke snakke med ham. ”Hvad er der galt?”, spurgte han stille, men han fik ikke noget svar. Maren rystede på hovedet. Hun var lige ved at græde. Polle tog hende stille og roligt i hånden. Mere nåede han ikke, inden det ringede ind til time.

Stille gik de to ind til timen. Polle kunne se, at Maren ikke rigtig kunne koncentrere sig. Hanne skældte hende ud, men da hun også kunne se, Maren var ked af det, lod hun hende være.

Da det ringede ud, gik Polle straks hen til hende. ”Kom,” sagde han, ”lad os gå om i hulen, der kan vi snakke uforstyrret.” Maren nikkede, og sammen gik de ud. Hanne stod og så på dem. ”Polle skal nok finde ud af, hvad der er galt,” tænkte hun. ”Jeg kan roligt gå hen på lærerværelset. Måske er der nogen der, der ved, hvad der er galt med Maren.”

Da Maren og Polle nåede ud i hulen, begyndte Maren stille at græde. ”Kan du huske, jeg fortalte dig, at min mors far drak meget engang. Nu er det min onkel, det er galt med. Han drikker meget. I går så jeg ham vælte med sin cykel, da han lige havde været henne ved købmanden og hente en pose øl. Jeg var bare ikke den eneste, der så det. En flok drenge fra 6. klasse, så det også. Og nu går jeg og er bange for, at de ved, at det er min onkel, de så.”

Polle tav. Han vidste ikke rigtigt, hvad han skulle svare. Maren fortsatte: ”Jeg har prøvet at tale med min mor. Hun vil ikke snakke om det. Og nu ved jeg ikke, hvad jeg skal gøre. Det er også synd for Kirsten, som går i første klasse. Det er hendes far, ved du nok.” Polle tænkte sig om, og så lyste han op: ”Kan du huske, da vi havde besøg af Mette fra kommunen, gav hun os en e-mailadresse, som vi kunne bruge, hvis vi havde et spørgsmål eller var bekymret. Skal vi ikke prøve at skrive til hende efter skoletid. Du kan komme over til mig, så kan vi gøre det der?” Maren nikkede og smilede lidt til Polle. ”Tak, Polle, du er en god kammerat.” Hun skulle lige til at give ham et kys, da det ringede. Lidt rød i hovedet sagde hun: ”Vi må vist hellere skynde os ind.”

Hvorfor er Maren ked af det?

Hvordan kan Polle hjælpe hende?

Er der andre, der kan hjælpe Maren?

Find 10 navneord.

Maren går med Polle hjem efter skoletid

Det ringede ud efter sidste time. Maren og Polle fulgtes ad ud ad døren. Nu så Maren ikke så ked ud af det længere. Hanne fulgte de to med øjnene. Hun tænkte: ”Polle er nu god til at hjælpe Maren, og hun er god til at hjælpe ham. De er et godt makkerpar. Bare de andre var lige som dem.”

Først gik Polle med Maren hjem. De var nødt til at fortælle Marens mor, hvor Maren gik hen, ellers ville hun blive sur. Da hun spurgte, om hun måtte gå med Polle hjem, nikkede moren. ”Det er helt ok, husk bare at være hjemme kl. 5, for du skal også læse lektier.” ”Det skal jeg nok, mor,” svarede Maren. De løb hurtigt hjem til Polle.

Polles mor var ikke hjemme. Polle havde lov til at bruge computeren, når han var alene hjemme, så han skyndte sig at starte den. Mens den startede, ledte han efter det lille kort, de alle havde fået af Mette. Han måtte tømme hele skoletasken, før han fandt det. Da han havde fundet det, gik han ind i SkoleKom og fandt sin egen mailboks. Han åbnede den og klikkede på en ny mail. Så vendte han sig mod Maren og spurgte: ”Hvad skal vi skrive?” Maren vidste ikke rigtigt, hvad hun skulle svare. Hun tav. Polle ventede. Han vidste heller ikke rigtig, hvad de skulle skrive. De sad begge to længe og tænkte. Så begyndte Polle at skrive: ”Kære Mette Maren og jeg er bekymret for Kirsten, der går i 1. klasse. Kan du ikke tage en snak med hende og hendes far. Han drikker for meget. De bor på Liselundvej 27. hilsen Maren og Polle.” Han vendte sig igen mod Maren og sagde stolt: ”Er det ikke godt nok.” Maren nikkede glad.

I det samme kunne de to høre, at Polles mor kom hjem. Hun råbte: Hej Polle, har du Maren med hjem?” ”Ja,” svarede Polle. ”Vi sidder lige og spiller lidt på computeren.” ”Fint,” svarede Polles mor. ”Vil I ikke have lidt varm kakao?” Det ville de gerne. De lukkede hurtigt computeren ned og gik ind til Polles mor.

Hvad laver du efter skoletid?

Hvem vil du gerne være sammen med efter skoletid?

Hvad synes du, I skal lave?

Find 10 udsagnsord i teksten.

Polle og Maren hjælper Kirsten

Da Polle og Maren kom i skole den næste dag, kunne de på lang afstand se, at der var et eller andet galt. Der var opløb i skolegården. Maren kunne se, at Kirsten stod midt i en kreds.

Polle puffede til Maren. ”Skal vi ikke gå over og spørge hende, hvad der er galt.” Maren nikkede. Da de nærmede sig Kirsten, opdagede de, at det var drengene fra 6. klasse, der havde slået en ring om Kirsten. De sang: ”Kirstens far er dranker, Kirstens far er dranker.” Maren og Polle sprang ind i kredsen og råbte i kor: ”Hvad har I gang i? Kan I så lade Kirsten være, eller vi henter gårdvagten.” Drengene var ligeglade med, hvad de to råbte. De fortsatte deres sang. Polle løb ind på skolen og hentede en lærer.

Da læreren kom, løb drengene hurtigt væk. Kirsten græd. Maren gik hen for at trøste hende. Læreren spurgte: ”Hvad ville drengene?” En af de andre fra 1. klasse svarede: ”De drillede Kirsten.” Læreren svarede: ”Nå, så må jeg hellere tale med deres klasselærer, for det må de ikke. Går det, Kirsten?” Kirsten nikkede.

I det samme ringede det ind, og Kirsten skyndte sig at løbe ind. Hun kunne ikke lide at komme for sent. Det kunne Maren og Polle heller ikke, så de gik også ind. De kunne ikke lade være med at skule over til drengene fra 6. klasse. De gik grinende ind.

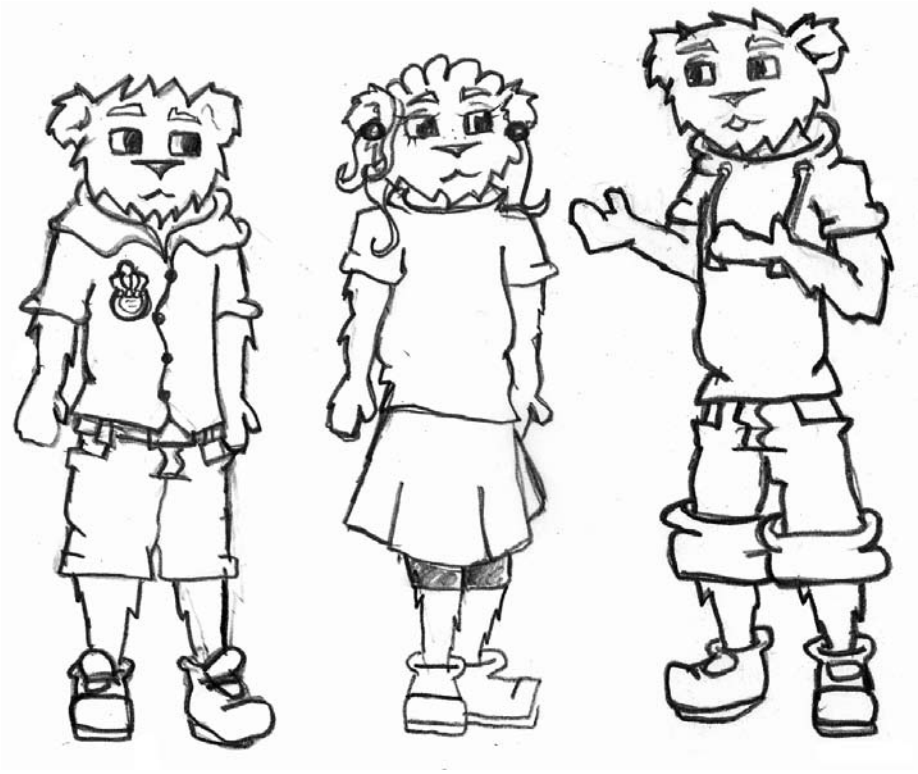
Maren og Polle besluttede sig for, at drengene fra 6. klasse skulle ned med nakken. De vidste bare ikke, hvad de skulle gøre.

Skriv en fortsættelse på historien.

Tegn en lille tegning, der passer til din historie.

Lasse melder sig på banen for at hjælpe til

Lasse havde også set, hvordan drengene fra 6. klasse havde drillet Kirsten. Han spurgte Maren: ”Er det ikke din kusine?” ”Jo,” svarede Maren tøvende. Hun var lidt bange for at sige det. Hun vidste ikke rigtigt, hvad Lasse ville finde på.

Lasse gik hen til hende. ”Det skal du ikke være ked af,” sagde han. ”De er dumme, de drenge. Hverken Kirsten eller du kan gøre for, at Kirstens far drikker. Det er der kun ham selv, der kan. I min tidligere klasse, var der også en far, der drak. De andre drillede også m-ham”, rettede han det hurtigt til. ”Vi var nogle i klassen, som ikke ville finde os i det, så vi lagde en slagplan. Vil I være med til det. Vi kan få Sigurd, Noller og Søren til at hjælpe os.” ”Hvad med Snella og Lise,” spurgte Maren straks. ”Ok, de må også være med,” svarede Lasse. ”Lad os mødes efter skoletid.” Både Polle og Maren nikkede.

Efter skoletid samledes de i skolegården. Lasse fortalte, at de havde spændt en snor ud, som drengene var faldet over. Maren svarede straks: ”Jeg ved, hvordan man gør det, så overlad du bare det til Polle og mig. Hvad kan vi ellers gøre, for det er da ikke nok?” Lasse svarede hurtigt: ”Nej, men det er en start. I frikvarteret efter er der et par stykker, der skal snuppe deres bolde, mens et par andre løber ind i klassen og bytter om på deres tasker. Hvem vil snuppe boldene?” Sigurd, Noller og Søren meldte sig straks. ”Så må det blive Snella og Lise, der tager sig af taskerne, kan I det?” ”Ja,” svarede Snella, ”men hvad skal du så gøre?” ”Øh, mig,” svarede Lasse, ”det skal du nok finde ud af.”

Polle og Maren smilede til hinanden. ”Jeg tror ikke, han tør gøre noget selv.” hviskede Maren til Polle. ”Det tror jeg heller ikke, men det tør vi.” var Polles svar.

Fortæl, hvad du ville have gjort for at hjælpe Kirsten.

Lav din fortælling som et digt.

Bamse Polle i 3. klasse

Polle er for det meste glad for at gå i 3. klasse. Nu hører klassen ikke mere til de yngste, men alligevel er der mange, der er ældre end ham på skolen.

Polle vil gerne lege med de nye elever i 0. klasse, og det vil Noller, Maren og Snella heldigvis også. Sigurd leger tit med Søren, Lasse og de andre drenge. De spiller for det meste fodbold, og det gider Polle ikke. Han synes ikke, det er sjovt at løbe efter en bold. Han vil hellere lege gemme- eller fangelege. Noller er ikke helt så frisk, da han har været meget syg, så Polle vil gerne tage hensyn til ham, når de skal lege.

I skolegården har de et skakspil, og her spiller Polle og Noller tit sammen med Maren og Snella. De får alle eleverne i 0. og 1. klasse til at stille op som brikker, og så spiller de ellers løs i hele middagsfrikvarteret. Desværre kan brikkerne ikke helt huske, at de skal stå stille, så en gang imellem går det hele i koks for dem. Polle og Noller kan godt blive lidt sure på de andre, især hvis de er lige ved at vinde over pigerne, men for det meste griner de bare ad de andre, når de flytter sig for tidligt.

En dag, hvor de spillede, kom Sigurd, Lasse og Søren hen til dem. De ville også være med, men det ville Polle ikke have. Han ville helst kun lege med Maren, Snella og Noller. De små for første var ok, da de ikke kunne spille uden dem. Sigurd skubbede en af de små ud ad banen, og så stillede han sig selv på "Kongens" plads. Søren stillede sig over for ham. Lasse skubbede også en væk. Polle blev sur og bad dem om at forsvinde, men det ville de ikke. De mente, de også havde lov til at være med. Maren prøvede at mæle og sagde, at de gerne måtte være med på hendes hold, men de ville kun være med på Polle og Nollers hold.

Heldigvis ringede det ind, og alle de små i første klasse skyndte sig at løbe ind. Maren og Snella gik også. Noller vendte sig for at gå, mens Polle, Sigurd Lasse og Søren blev stående. Sigurd sagde: "Jeg udforder dig i næste frikvarter, Polle. Så kan vi se, hvem der er bedst af os to til at spille skak." Polle nikkede. "Lad os bare det, men nu må vi vist hellere skynde os ind, inden Hanne kommer."

Læs og skriv om Polle og hans klassekammerater i 3. klasse.

Læs mere om Bamse Polle og hans venner på www.bamsepolle.dk.